

acelerat de creixement, arribant àdhuc, en alguns casos, a duplicar el pes de naixement als dos mesos. Tampoc no són aplicables aquestes normes als nens de pes excessiu en néixer, els qui segueixen un ritme més lent d'evolució ulterior.

Es inútil anotar en forma gràfica el pes del nen. La millor forma és amb gràfica de pesades setmanals. Aquesta gràfica ha d'ésser gairebé del tot regular en nens normals. Les oscil·lacions són poques i, sobretot, les pèrdues han d'ésser insignificants i fugisseres perquè no hagin d'ésser un motiu d'alarma. L'estacionament del pes tampoc no ha de negligir-se quan dura més de dues setmanes consecutives.

Ultra l'observació del pes, ens serveixen de guia per conèixer el desenvolupament del nen les variacions de la talla. El creixement en longitud del nen està molt menys influenciat per la nutrició que no pas el pes; depèn més de les condicions constitucionals o hereditades que de les influències ocasionals.

La talla del nen en néixer és de 52 cm. Als 12 mesos és de 75 cms.

Per tal de poder jutjar de coordinació del desenvolupament de les diverses parts del cos del nen és útil recórrer a altres mesuracions, entre les que citem com a més importants la del perímetre cranià i el toràcic.

Perímetre cranià. En néixer, 36 cm. Als 12 mesos, 46 cm.

Perímetre toràcic. En néixer, 34 cm. a l'any, 46 cm.

Psicologia pre natal (por el Dr. F MARTÍ IBÁÑEZ)

(viene de la pág. 9)

certidumbres psíquicas no atravesaría antes de ver la luz!

«Si tuviésemos la certidumbre de que habíamos de saltar a otra vida ignota — dijo el malogrado Novoa Santos — preferiríamos ser dueños de aquel mundo estrecho, sin luz ni armonías o nos lanzaríamos resueltos hacia la nueva vida llena de misterios?»

Tal vez la naturaleza ha previsto tan angustioso trance y ha evitado con la inexistencia de un criterio inteligente en el feto, el tormento de la duda.

Lo cierto es que tras un trayecto doloroso y difícil para el feto a la categoría de recién

nacido, de cuya psicología nos ocuparemos en el próximo artículo.

Y al Mundo oscuro, silencioso tibio, húmedo y suave en que vivía, sin luz, armonía ni forma plástica que contemplar, pero también sin inquietudes, ni asechanzas externas, sucede un mundo brillante y luminoso—demasiado luminoso para sus ojos que jamás vieron la luz—, sonoro, frío, y donde se verá sometido a violentas agresiones externas.

Del Mundo-Sombra ha pasado al Mundo-Luz, en el cual se estructurará su personalidad psíquica. Y entonces comienza la lucha, que ya no se interrumpirá mientras viva, para el hijo del hombre.